

ת"פ (תל אביב) 49847-05-22 - מדינת ישראל נ' אברהם אביחי טיטו

בית משפט השלום בתל אביב -יפו
ת"פ 49847-05-22 מדינת ישראל נ' טיטו

בפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רועי חמדני

נגד

הנאשם: אברהם אביחי טיטו
ע"י ב"כ עו"ד עופר מושביץ

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני בעיקרו - בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום המתוקן, כפי שיפורט לקמן. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום המתוקן היו הנאשם והמתלוננת בני זוג, שלהם ילד משותף, והתגוררו בדירה באור יהודה.

2. בכתב האישום המתוקן נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

אישום 1:

העובדות:

· בחודש פברואר 2020 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, בדירה, עת הייתה המתלוננת בחודש השלישי להריונה, היא העירה לנאשם על התכתבות בעלת אופי מיני שביצע עם אחרת. או אז תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה ואמר: "מה את נוגעת לי בלי רשות בטלפון". המתלוננת החלה לבכות והנאשם אמר: "תבכי לא מעניין אותי".

· בהמשך תפס הנאשם את המתלוננת, הכניס אותה לממ"ד שבדירה וכלא אותה שם, תוך שאמר לה: "עכשיו תצר[ח]י ואף אחד לא שומע אותך עכשיו". המתלוננת החלה לצעוק לעזרה ובתגובה נכנס הנאשם לממ"ד ותקף את המתלוננת, בניסיון להשתיקה, בכך שהפיל אותה ארצה וחנק אותה בצווארה. כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלוננת חבלה בדמות סימן אדום בצווארה.

· משלא הפסיקה המתלוננת לצעוק לעזרה, נטל הנאשם את הטלפונים הנייחים שלו ושלה ועזב את

הדירה.

הוראות החיקוק:

· **כליאת שווא**, עבירה לפי הוראות סעיף 377 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

· **תקיפה הגורמת חבלה ממשית (בת זוג)**, עבירה לפי הוראות סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

אישום 4:

העובדות:

· ביום 18.08.2020, או בסמוך לכך, בדירה, עת מלאו לבנם המשותף 10 ימים, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט ברגלה בעודה מחזיקה את בנם, וזאת על רקע סירובה לאפשר לו להאכיל את הבן.

הוראות החיקוק:

· **תקיפה סתם (בת זוג)**, עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

3. בדיונים המקדמיים הגיעו הצדדים להסדר טיעון, דיוני בעיקרו, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. יש לציין כי כתב האישום תוקן באופן מהותי, תוך השמטת שלושה אישומים נוספים (אישומים 2, 3 ו-5) שנכללו בכתב האישום המקורי. לעניין הענישה עתרו הצדדים במשותף לקבלת תסקיר שירות מבחן. עם זאת, המאשימה הודיעה כי עמדתה היא למאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצויים.

4. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאתו זו, בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום המתוקן כאמור לעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן (בפרוטוקול, עמ' 2-4).

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

5. תסקיר שירות המבחן (מיום 31.10.2023) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1985 (בן 39 שנים כיום). הנאשם גרוש מהמתלוננת, וילדם המשותף הוא כיום כבן 3 שנים. לאחר גירושו שב הנאשם להתגורר בבית הוריו וכיום הוא מועסק בתחום השליחויות. הנאשם סיפר כי מילדותו סבל מבעיות בריאותיות שונות, וכיום מוכרת לו נכות בשיעור של 35%.

6. בגיל 35 נישא הנאשם למתלוננת, ולאחר כשנה הם התגרשו. לדבריו, בתחילה ניהלו השניים קשר זוגי מיטיב, אך סמוך לפרוץ מגפת הקורונה חווה משבר כלכלי ורגשי שפגע קשות בדימויו העצמי, בעקבות קריסת העסק שהיה בבעלותו. לרקע זה תיאר הנאשם התדרדרות בקשר הזוגי, ואף פנייה לשימוש בסמים. עם זאת, הנאשם הוסיף וסיפר כי גם לאחר הגירושו מנהלים השניים מערכת זוגית מסוימת. הנאשם ציין כי הוא שומר על קשר מיטיב עם הבן, משלם את מזונותיו בקביעות ומקיים את הסדרי הראייה.

7. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות והביע צער וחרטה על האלימות שהפנה כלפי

המתלוננת. הנאשם ציין כי אינו מאופיין בדפוסים אלימים קבועים וכאמור הסביר את התנהלותו לרקע המשבר העסקי שחווה והשימוש בסמים. לדבריו, מזה כתשעה חודשים הוא אינו צורך סמים או אלכוהול והוא אף פנה לטיפול רגשי במסגרת פרטית.

8. המתלוננת תיארה, בשיחה עם שירות המבחן, מערכת יחסים מורכבת עם הנאשם, כאשר במצבי קונפליקט מתקשה הנאשם בוויסות תגובותיו. היא ציינה כי בני הזוג מתקשים להיפרד רגשית ולאחרונה ולרקע המצב הביטחוני שב הנאשם באותה תקופה להתגורר עמה. המתלוננת שללה אלימות בעיתוי הנוכחי ותיארה את הנאשם כאב מסור ומחויב. אף המטפלת הפרטנית של הנאשם, אשר מתמחה בתחום ההתמכרויות, שוחחה עם שירות המבחן. לפי התרשמותה, בתחילת הדרך פנה הנאשם לאפיק הטיפולי בשל מוטיבציה חיצונית גרידא (בקשות המתלוננת), אך בהמשך התמסר וכיום הוא מגלה רצון ומחויבות להיעזר בטיפול. המטפלת העריכה כי הנאשם מכיר בחלקים הבעייתיים וגורמי הסיכון שבמצבו, ואינו מאופיין בדפוסים אלימים.

9. שירות המבחן הוסיף ובחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של הנאשם. כגורמי סיכון ציין השירות, בין השאר, את חומרת העבירות ואת הפגיעה במתלוננת, כמו גם את קשיי הוויסות העצמי של הנאשם. עם זאת, כגורמי סיכוי צוינו המאמצים שמשקיע הנאשם כדי לשמר תפקוד תקין, הכרת הנאשם בהתנהגותו הבעייתית, נכונותו להמשיך הקשר מול שירות המבחן והשתתפותו בטיפול הפרטני. בנסיבות אלה, ונוכח הנזקקות הטיפוליות, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון לצורך שילוב הנאשם בטיפול קבוצתי, בתחום מניעת האלימות במשפחה.

10. בתסקיר המשלים (מיום 03.03.2024) תואר שילוב הנאשם בהליך הטיפול-קבוצתי הנ"ל. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משקיע מאמצים ומשתף פעולה במסגרת הטיפול, ואף מגלה אחריות ומחויבות. הנאשם נוטל חלק פעיל בשיח הקבוצתי ומשתף בתכנים רלוואנטיים, ומתבטא באותנטיות ובאופן מכבד. עוד התרשם השירות כי הנאשם מונע ממוטיבציה כנה לערוך התבוננות פנימית מעמיקה.

11. הנאשם מסר כי בני הזוג החליטו לסיים את הקשר הזוגי ועל כן הוא שב להתגורר בבית הוריו, הגם שהוא ממשיך לקיים קשר קבוע ומיטיב עם הבן. גם המתלוננת, בשיחה נוספת עמה, מסרה דברים דומים. עוד מסר הנאשם, כי בנוסף לטיפול הקבוצתי הנ"ל בו שולב, הוא ממשיך בקשר הפרטני עם המטפלת בתחום ההתמכרויות. בבדיקות שתן שבוצעו לנאשם לא נמצאו שרידי סמים. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן - על אף חומרת העבירות - לנקוט בעניינו של הנאשם בענישה טיפולית-שיקומית שתכלול צו מבחן למשך שנה, במסגרתו יעקוב השירות אחר התקדמות הנאשם בטיפול, וכן של"צ בהיקף של 200 שעות.

12. לאחר שנתקבל התסקיר המשלים, ונוכח טענת ב"כ המאשימה כי ההליך הטיפולי מצוי אך בתחילתו וממילא לא ברורה האפקטיביות שלו, עתר הסניגור להורות על קבלת תסקיר משלים נוסף. בתסקיר המשלים הנוסף (מיום 03.06.2024) ציין שירות המבחן כי הנאשם מתמיד באפיק הטיפול - מתמיד בהגעתו למפגשים, נוטל חלק פעיל בשיח הקבוצתי ומפיק ממנו תועלת לצורך התבוננות פנימית מעמיקה. בבדיקות שתן נוספות שמסר הנאשם נמצאו גם הן נקיות, ובנסיבות אלה חזר שירות המבחן על המלצתו לענישה טיפולית-שיקומית במקרה זה.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

13. ב"כ המאשימה הגיש, כראיה לקביעת העונש, את תדפיס המידע הפלילי בעניינו של הנאשם. כעולה מתדפיס זה, לנאשם, כאמור יליד שנת 1985 (בן 39 שנים כיום), הרשעה קודמת אחת. מדובר בהרשעה בביצוע עבירות סמים, במסגרת פרשת סמים חמורה מאוד, שבגינה נגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל ממושך (ר' ע"פ 7643/13 טיטו נ' מדינת ישראל (01.01.2015)). עם זאת, חלקו של הנאשם בפרשה האמורה לא היה מרכזי, ומדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2011.

14. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, ועל נסיבות החומרה העולות מהן. בין השאר הדגיש התובע כי באישום 1 תקף הנאשם את המתלוננת כאשר היתה בהיריון, תוך שגרם לאדמומית בצווארה, ובאישום 4 תקף אותה בעודה מחזיקה בידיה את בנם התינוק. עוד הטעים ב"כ המאשימה את החומרה המיוחדת של המעשים נוכח ביצועם במסגרת התא המשפחתי.

15. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, עמד ב"כ המאשימה על הפגיעה בהגנה על שלום גופה ועל ביטחונה של המתלוננת, כאשר נוכח נסיבות ביצוע העבירות מידת הפגיעה בערכים אלה היא לשיטתו גבוהה. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם אחד, שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בהקשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה התובע לת"פ (שלום רמלה) 6295-12-16 מדינת ישראל נ' חנאג (18.12.2018) ולת"פ 62882-02-20 (שלום רמלה) מדינת ישראל נ' צעלוק (05.07.2020).

16. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הפנה התובע לתסקיר המשלים הראשון (מיום 03.03.2024) והדגיש כי באותה עת שולב הנאשם רק בשלב הראשוני של הטיפול, על כל המשתמע מכך לרבות לעניין חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום (ר' בפסקה 12 דלעיל וכן בפרוטוקול, עמ' 6). עוד הדגיש התובע את עברו הפלילי של הנאשם ואת עונש המאסר המשמעותי שנגזר עליו בעבר, אשר לא הרתיעו מלבצע את העבירות דנא. בהתחשב במכלול נסיבות אלה עתר התובע לגזירת עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו טען.

17. ב"כ הנאשם מצידו הגיש, כראיות לקביעת העונש, מספר מסמכים (הוגשו וסומנו ס/1). מדובר במסמכים הנוגעים להיבטים השונים של הליך הגירושין מהמתלוננת, וכן לעניין מצבו הבריאותי והכלכלי הדחוק של הנאשם. בפתח טיעוניו, שנשמעו לאחר קבלת התסקיר המשלים הנוסף, הדגיש ב"כ הנאשם במיוחד את נטילת האחריות על ידי הנאשם, שלשיטתו החלה זמן רב לפני תחילת ההליך המשפטי, תוך שהנאשם השתלב מיוזמתו בהליך טיפולי פרטני.

18. מבלי להקל ראש בעבירות שביצע הנאשם ביקש הסניגור להבהיר את הרקע לביצועו, בתקופה שבה הנאשם התמוטט לחלוטין כלכלית, התמוטטות המשפיעה על הנאשם עד היום. עסקו של הנאשם התמוטט עד כדי חדלות פירעון, וכיום הוא נאלץ להתגורר אצל אמו - לאחר שאביו נפטר ובני הזוג נפרדו סופית - ומשתכר בקושי. ואולם, למרות כל הקשיים, לא רק שהנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו אלא שהוא גם ערך תפנית ממשית בחייו ועבר הליך שיקומי מעמיק ומשמעותי. בנסיבות אלה עתר הסניגור, בכל לשון של בקשה, לאימוץ המלצות שירות המבחן והסתפקות בענישה שיקומית.

19. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הרחיב ואמר: "אני נורא מצטער על מה שקרה. היינו בזוגיות מאוד טובה. תוך חודש ימים מתחילת הקורונה הפכנו להיות מוגבלים בבנק. זה היה ממש ללא שליטה. אני אומר את זה ממקום כואב. פתאום הכל התפוצץ... התחלתי טיפול אצל פסיכולוגית קלינית להתמכרויות... אני באמת מצטער, אני לא אעשה את זה יותר" (בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 11 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

20. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע עברייני" שבגינו הורשע הנאשם. במקרה דנא עסקינן בשני מקרים שונים, שאירעו בזמנים שונים. עם זאת, מדובר באותה המתלוננת ואף המאשימה לא עתרה לקביעת יותר ממתחם עונש הולם אחד. אשר לקביעתו של מתחם אחד זה, היא תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, כאשר בהקשר זה על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

21. לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מקובל עליו טיעון ב"כ המאשימה. הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה של עבירות האלימות, אשר פוגעות בערכים החברתיים של ההגנה על שלום הציבור ושלוותו וההגנה על שלום הגוף, וכן פוגעות במרקם החברתי וביכולת לקיים חברה תרבותית ומתוקנת. יתר על כן, כאשר עבירות אלימות מבוצעות במסגרת התא המשפחתי יש בהן חומרה יתירה, שכן יש בהן כדי לפגוע גם במרקם המשפחתי; ומידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא ניכרת.

22. אשר לנסיבות הספציפיות של ביצוע העבירות, ישנם היבטי חומרה נוספים בכך שבמועד האירוע מושא אישום 1 היתה המתלוננת בהיריון, וכן בכך שמדובר בעבירה נוספת של כליאת שווא ובהצטברות של שני מקרים, הגם שהחבלה שנגרמה למתלוננת היתה ברף חומרה נמוך יחסית. בנסיבות כגון אלה, מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על רף ענישה תחתון של מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות (ר' רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.06.2017); ת"פ (שלום ת"א) 1313-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (16.03.2022)).

23. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין חודשיים מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם והאפשרות לחריגה הימנו:

24. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. עם זאת, לבית המשפט סמכות לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין. לפי הוראות סעיף זה, אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

25. עניינו של הנאשם דנא הוא מורכב. לנאשם הרשעה קודמת, אחת אמנם, אך במסגרת פרשת סמים חמורה מאוד. עם זאת, מדובר בהרשעה בגין עבירות שנעברו לפני 13 שנים ושאין

רלוואנטיות לענייננו. בנוסף, וזאת הנקודה העיקרית כאן - מאז ביצוע העבירות, לפני כארבע שנים, ערך הנאשם שינוי של ממש בחייו. הנאשם התחיל את ההליך השיקומי ביוזמה עצמית, אם גם בהתאם לרצונה של המתלוננת, ולאחר מכן המשיך והשתלב גם בהליך טיפולי קבוצתי במסגרת שירות המבחן. התסקיר המשלים האחרון מלמד שהנאשם משולב כבר תקופה משמעותית בהליך הטיפול, כי התרשמות שירות המבחן ממנו היא חיובית בהחלט, וכי ניכר שהנאשם מפיק תועלת ממשית מההליך.

26. בנסיבות אלה ראוי אפוא לאמץ את המלצות שירות המבחן, גם נוכח השינויים שהנאשם כבר ערך בחייו וגם כמסר של חיזוק ודרבון להתמדה בדרך בה פוסע הנאשם כיום; ולגזור את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. אכן, מדובר בהקלה ממשית בעונשו של הנאשם, ולפיכך יש לאזנה בקביעת היקף שעות של"צ גבוה מהמומלץ על ידי שירות המבחן, כמו גם בהשתתפות פיצוי הולם למתלוננת.

ו. סוף דבר:

27. אשר על כן אני מחליט לחרוג ממתחם העונש ההולם לכף קולה, משיקולי שיקום, וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות נגד הגוף.

(ב) פיצויים למתלוננת בסך של 1,500 ₪.

הפיצויים ישולמו בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.08.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, לצורך העברת הפיצויים.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ד) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ד, 03 יולי 2024, במעמד הצדדים.